

Catre,

Ambasada _____
In atentia domnului Ambasador

Subsemnatul, Florea Daniel, ofiter al Serviciului Roman de Informatii in rezerva, cu gradul de maior, domiciliat in (...), formulez si depun urmatoarea

Sesizare

impotriva efectuării perchezitiei domiciliare a subsemnatului si a unor abuzuri la care am fost supus de autoritatile romane care au ca obiect de activitate respectarea legii si punerea ei in aplicare.

Intentia mea este aceea de a va atrage atentia asupra abuzurilor savarsite impotriva mea de catre autoritati ale statului roman, autoritati care ar trebui, intr-un stat de drept, sa aiba ca preocupare principala verificarea legalitatii si respectarea aplicarii legii, in conditiile in care **procuratura (inclusiv DNA)** are menirea principala **de a exercita rolul sau activ in vederea aflarii adevarului si a respectarii dispozitiilor legale**.

Conform probei verbale incheiate in data de 27.01.2016, la domiciliul subsemnatului, adresa de mai sus, precum si la imobilul situat in Ploiesti, (...), precum si a autoturismelor detinute de familia mea (...), dupa ce ne-au legitimat conform procedurii si ne-au inmanat o copie a mandatului, am fost informati la dreptul de a contacta un avocat, iar eu, in speta Florea Daniel, am spus ca nu este cazul deoarece nu am nimic de ascuns.

Persoana de incredere nu a fost desemnata, din aceleasi considerente – ca nu am nimic de ascuns – sotia mea, Florea Ioana Malina, participand in mod direct la perchezitia efectuata la una din locuinte, iar eu la cealalta.

Desi nu mi s-a adus la cunostinta pentru ce sunt invinuit sau suspect, daca exista vreo plangere impotriva mea, daca exista vreun dosar in care sunt incriminat si am vreo calitate procesuala, mi s-a solicitat sa predau inscrisuri si bunuri ce intereseaza „**cauza**” (fac precizarea ca solicitarea ofiterilor de politie judiciara se referea exact la: inscrisuri cu caracter clasificat, bunuri, valori, medii de stocare a datelor, plangeri, sesizari formulate impotriva unor judecatori, procurori, ofiteri de politie, agende si insemnari ce pot interesa „**cauza**”, obiecte, substante sau orice alte materiale interzise la detinere, telefoanele mobile folosite), **desi mentionez inca o data, nu mi s-a adus la cunostinta cauza si scopul efectuării perchezitiei asa cum prevede legea**.

Mai mult, art. 158 (Codul de procedura penala) indica care sunt conditiile de forma si de fond pe care trebuie sa le indeplineasca mandatul de perchezitie. Asa cum veti constata si dumneavoastra acestea nu sunt indeplinite nici pentru mandatul nr. 21 si nici pentru mandatul nr. 22, ambele eliberate in dosarul nr. 500/105/2016.

Percheziția domiciliară se poate dispune dacă **există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană ori la deținerea unor obiecte sau înscrisuri ce au legătură cu o infracțiune și se presupune că**

percheziția poate conduce la descoperirea și strângerea probelor cu privire la această infracțiune, iar obținerea acestor probe este necesară și proporțională pentru buna desfășurare a procesului penal. De asemenea, este posibilă dispunerea percheziției domiciliare în scopul conservării urmelor săvârșirii infracțiunii sau prinderii suspectului ori inculpatului. În ceea ce privește caracterul necesar și proporțional al percheziției domiciliare fac câteva precizări:

Articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului stipulează că:

(1) Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2) Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

Este evident faptul că percheziția constituie o ingerință a statului în dreptul la inviolabilitatea domiciliului. **Pentru a nu contraveni art. 8 din Convenție, această ingerință trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative, și anume:**

- să fie prevăzută de lege,
- să vizeze un scop legitim și
- să fie necesară într-o societate democratică.

Jurisprudența instanței de la Strasbourg relevă faptul că primele două condiții nu comportă prea multe discuții întrucât, în general, instituția percheziției este reglementată în mod accesibil și previzibil, iar măsura urmărește în cazul concret un scop legitim, ultima condiție – să fie necesară într-o societate democratică – necesită câteva lămuriri în ceea ce privește, în special, existența proporționalității între ingerința și scopul urmărit.

Astfel, în raport de respectarea condiției necesității într-o societate democratică, motivele aduse în vederea justificării percheziției trebuie să fie „relevante” și „suficiente” și să respecte principiul proporționalității.

În primul rând, legislația și practica trebuie să ofere indivizilor garanții adecvate și eficiente împotriva abuzurilor, esențial fiind controlul judiciar anterior sau posterior al legalității măsurii.

În al doilea rând, ingerința trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit prin prisma următoarelor chestiuni:

- ⌚ gravitatea faptei în raport de care se realizează ancheta penală;
- ⌚ circumstanțele eliberării mandatului de percheziție, în special existența la acel moment a altor probe cu privire la existența infracțiunii;
- ⌚ conținutul și scopul mandatului, modul de efectuare a percheziției, luându-se în calcul natura locației percheziționate precum și măsurile care s-au luat pentru a reduce impactul măsurii la un nivel rezonabil, ținând cont de posibilele repercusiuni asupra persoanelor afectate de percheziție.

De asemenea, Curtea consideră că modul de realizare a perchezițiilor este lipsit de proporționalitate în situația în care mandatele de percheziție sunt redactate în termeni foarte largi, neprecizându-se nimic despre FAPTA ANCHETATĂ, locurile care fac obiect al percheziției sau BUNURILE CE TREBUIE

RIDICATE, LĂSÂND ASTFEL LA DISCREȚIA NELIMITATĂ A ANCHETATORILOR ASPECTE EXTREM DE IMPORTANTE.

[CEDO, hot. Van Rossem c. Belgia, 9 decembrie 2004, în Rev. Curierul Judiciar, nr. 1/2005. În acest sens a se vedea și CEDO, hot. Ernst și alții c. Belgia, 15 iulie 2003; CEDO, hot. Roemen și Schmit c. Luxemburg, 25 februarie 2003; hot. Niemietz c. Germaniaprecit.; hot. Aleksanyan c. Rusiei, 22 decembrie 2008.]

Deși s-ar putea parea o rea voință din partea mea, fac precizarea că în procesul verbal de înmânare a mandatului de percheziție nr. 21, dintr-un exces de zel, s-au efectuat următoarele erori:

- În loc de probabila ordonanță de delegare nr. 150/P/2014 din data de 25.01.2016 a DNA - ST Ploiești, a fost redactată în procesul verbal eroarea „Ordonanța de delegare nr. 150/P/2015 din 25.01.2016 a DNA –ST Ploiești”, iar dacă ne referim, din punct de vedere juridic, la erorile materiale, cu consecințele cunoscute, aceasta eroare poate fi lovită, dacă nu de nulitate absolută, atunci, cel puțin, de nulitate relativă;
- autoturismul aflat în proprietatea soției mele, (...), are numărul de înmatriculare (...), iar în procesul verbal este trecut PH 20 YGL, ceea ce conduce, de asemenea, la nulitatea procesului verbal de percheziție deoarece se constată că ofiterii de poliție judiciară au perchezionat alt autovehicul, autoturism care, evident, aparține unei alte persoane neidentificate de poliția judiciară.

Referitor la cele expuse în fapt, fac referire la art. 159 (13) Codul de procedură penală, considerând că nu au fost respectate dispozițiile conștând în: **”organul judiciar este obligat să se limiteze la ridicarea numai a obiectelor și înscrisurilor care au legătura cu FAPTA pentru care se efectuează URMĂRIREA PENALĂ. Obiectele sau înscrisurile a căror circulație ori detenție este interzisă sau în privința cărora există suspiciunea că pot avea o legătură cu săvârșirea unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu se ridică întotdeauna”**. Personal, nu MI S-A ADUS LA CUNOSTINȚA CALITATEA PROCESUALĂ PE CARE O AM în dosarul 150/P/2014 și nici despre ce FAPTA e vorba, precum și obiectul sesizării din oficiu, în cazul în care am săvârșit o infracțiune.

Ma întreb dacă această percheziție și solicitarea tuturor obiectelor ridicate nu au legătură cu denunțul sau plângerile făcute de subsemnatul la DNA în anul 2014. În plus, mă mai întreb dacă există for tutelă superior DNA-ului care poate controla înscrisurile depuse de mine în denunțurile formulate. Motivez prin faptul că mi-au fost ridicate toate documentele care fac obiectul mai multor dosare la DNA în care am avut calitatea de denunțator și parte vătămată. În același timp mi s-au ridicat și absolut toate documentele care reprezintă cauza civilă nr. 391/42/2014, aflată pe rolul ICCJ, Secția Contencios Administrativ și Fiscal – dosarul fiind cel în care mă judec cu SRI pentru trecerea abuzivă în rezervă a subsemnatului – ceea ce mă pune în imposibilitatea efectuării apărării.

Sustin că aceste măsuri sunt abuzuri ale DNA – ST Ploiești, în condițiile în care nu s-a urmărit identificarea vreunei probe relevante în dosarul menționat în mandatul de percheziție, „scotocirea” ofiterilor de poliție judiciară tintind, în realitate, identificarea unor documente clasificate, pe care, probabil, subsemnatul să le fi sustras când lucra/activa în Serviciul Român de Informații. Cunoscând modul de lucru al SRI, precum și legătura mai mult decât firească între unii ofiteri de la Direcția Județeană de Informații Prahova și procurori din cadrul DNA – ST Ploiești sunt convins că scopul acestei „măsuri” – percheziția – a fost cel indicat de mine și nu cel invocat de anchetatori. Întaresc aceste afirmații prin faptul că, la data de 02.02.2016, urmare

citatiei emise de aceeași autoritate, m-am deplasat la sediul DNA – ST Ploiesti unde am fost audiat ca martor, iar intrebarile care mi-au fost adresate releva clar ca scopul perchezitiei **nu are nicio legatura cu tot ce mi s-a ridicat din proprietate.**

O alta problema, daca nu de legalitate cat de moralitate, o ridica faptul ca judecatorul de drepturi si libertati, in speta TRANDAFIRESCU ZINICA, cel care a emis mandatul de perchezitie mentionat, este **vadit dovedita ca fiind fost lucrator al Securitatii si ca, in aceasta calitate, a desfasurat activitati de politie politica.** Personal, nu o cunosc pe doamna judecator, dar mi se pare mai mult decat evident faptul ca un judecator de „drepturi si libertati” trebuie sa fie garantul LEGII si al MORALITATII, ori cum se poate spune ca acest judecator poate indeplini aceasta prerogativa daca a fost identificat si dovedit ca a desfasurat activitati „de politie politica” pana in anul 1989 (decizia 955 din 26.02.2013 a Inaltei Curti de casatie si Justitie, pronuntata in dosarul nr. 6506/2/2012).

Mie mi se pare, chiar daca nu detin dovezi in acest sens, ca tot ce mi s-a intamplat incepand cu 27.01.2016 este rodul unor abuzuri puse la cale cu concursul mai multor autoritati ale statului, aceasta datorat, cel mai probabil, faptului ca mi-am permis, atunci cand eram ofiter activ al SRI, sa depun un denunt la DNA, plangere in care aratam ca in justitia romana au functionat ofiteri acoperiti ai Serviciului (desi legea interzicea asta) precum si posibile infractiuni savarsite de ofiteri superiori si generali din acelasi serviciu. De aceea revin la ideea enuntata, cum ca perchezitia este **rodul „cooperarii” intre SRI- DNA si judecatorul de drepturi si libertati, fostul lucrator al Securitatii care a si facut politie politica** (probabil fiind pus in continuare in dependenta de SRI) **si unele televiziuni aservite SRI (TV Digi24 a emis in diminetile de: 27.01.2016 , la ora 7,00, in conditiile in care nici nu incepuse perchezitia, „stirea” ca se desfasoara perchezitii la fosti ofiteri SRI care au santajat importanti oameni de afaceri din judetul Prahova; 28.01.2016, la ora 7,00 – „stirea” ca „astazi, urmeaza a se efectua audieri ale fostilor ofiteri SRI perchezionati in data de 27.01.2016, suspecti ca au santajat un milionar din Prahova”), scopul masurii fiind acela de intimidare a subsemnatului, discreționare in plan mediatic si relational, asociindu-ma deja cu un infractor, totul doar pentru ca „mi-am permis” sa depun la DNA iin anul 2014 un denunt penal.**

Fata de cele mai sus, trebuie sa mentionez ca s-au ridicat obiectele personale ale copiilor mei minori – (...), in varsta de 11 ani si (...), in varsta de 8 ani – tablete, stick, telefon personal. Prin modul in care s-a procedat consider ca sunt incriminate in acest dosar, iar eu ca parinte doresc sa cunosc calitatea lor procesuala. In alte cazuri similare, sunt anchetati si minorii din familia unui suspect, invinuit, martor sau persoana fara calitate procesuala, desi , repet, nu mi s-a adus la cunostinta a avea vreo calitate procesuala? ●

De asemenea, similar s-a procedat la ridicarea obiectelor personale ale sotiei mele, (...), ofiter activ (...), in speta doua telefoane mobile, pe care putea detine informatii la care nu aveau acces persoane ce nu lucreaza in domeniul securitatii nationale.

Va rog sa luati in considerare sesizarea depusa si, pe cale de consecinta, in speranta ca ma veti intelege si ma veti ajuta, va stau oricand la dispozitie cu alte detalii privind expunerea de mai sus. Nu pot fi contactat telefonic deoarece mi-au fost ridicate toate telefoanele din casa.

Cu deosebit respect,
Maior (r) SRI
Florea Daniel

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO